

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.051/2026/6.

A felperes:

felperesi cég neve (székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Szűcs Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szűcs Sándor ügyvéd, címe)

Az alperes:

alperesi cég neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Csordás Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Csordás Sándor ügyvéd, címe)

A per tárgya:

Szerződésszegéssel okozott kár megtérítése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 29.G.20.367/2024/70.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperes, 29.G.20.367/2024/74., 76.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1 525 380 (egymillió-ötszázhuszonötezer-háromszáznyolcvan) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes többek között üzemanyag- és műtrágya forgalmazással foglalkozó gazdasági társaság. Az alperes a (cég 1 neve), (ország neve) termékeit importálja és forgalmazza hivatalos forgalmazóként, melyek főleg gázolaj, AdBlue és egyéb kemikáliák, valamint folyékony műtrágya tárolására kifejlesztett műanyag tartályok. A felek 10 éve üzleti kapcsolatban állnak egymással.

[2] A felperes 2022. március 16. napján létrejött adásvételi szerződéssel 10 darab Kingspan AgriMaster típusú, 22 000 literes, folyékony műtrágya tárolására szolgáló tartályt vásárolt az alperestől az előírt szerelvényekkel 2 540 000 forint/db vételárért.

[3] Az alperes hirdetése szerint a tartály öntőgéppel egy anyagból, rotációs öntéssel, hegesztések és illesztések nélkül készül, UV-, időjárás-, rágcsáló és mechanikai sérülés álló. Anyaga 100 % csúcsminőségű polietilén, falvastagsága 2-4 cm, térfogata 22 000 liter, alsó csapja 2" csatlakozó golyócsappal. A tartály tetején szellőzők találhatók, melyek levegőt engednek a tartály belsejébe, ezért sem feltöltéskor, sem pedig kitankoláskor nincs szükség azok állítására. A 24" méretű bűvönnyíláson keresztül a tartály belseje könnyen ellenőrizhető és a szellőzőknek köszönhetően ezt a tartály töltésekor sem kell felnyitni.

[4] A tartály használati és biztonsági útmutatója rögzíti, hogy az folyékony műtrágya helyhez kötött tárolására szolgál. Egyéb anyag, főként olaj, gázolaj, benzin vagy egyéb agresszív vegyszer tárolása tilos és robbanáshoz, esetlegesen a tartály vagy a tartály felszereltségének károsodásához vezethet. A birtokolt változat függvényében a tartály lehetővé teszi folyékony, maximum 1,4 t/m³ vagy 1,7 t/m³ relatív sűrűségű műtrágya tárolását.

[5] A felperes törvényes képviselője 2022. június 20. napján arról tájékoztatta az alperes ügyvezetőjét, hogy az egyik tartály (a továbbiakban: a perbeli tartály) a felperes (telephely címe) szám alatti telephelyén széthasadt, miután abba 2022. június 16. napján a tartály befogadóképességének megfelelő mennyiségű PhosAgro Apaliqua APP NP 11-37 típusú műtrágyát töltött bele, és az abban tárolt műtrágya kifolyt. A perbeli tartály a telephely belső udvarán egy szalagkorláttal ellátott targoncafeljáró mellett volt elhelyezve.

[6] A perbeli tartály sérülésmentes állapotában megfelelt az alperes honlapján közzétett hirdetésben foglaltaknak és a gyártói előírásoknak, valamint a szabványoknak, rendeltetésszerű használatra alkalmas volt. A perbeli tartály – ismeretlen időpontban – olyan dinamikus (ütésszerű/ütközésszerű) külső mechanikai erőbehatás következtében hasadt ki, mely a hasadás irányára merőlegesen, egy él mentén érte a tartályt, s eközben a henger alkotó irányában elmozdulva nyúzóadási nyomokat is hagyott annak felületén. A külső erőhatás mintegy 9 mm-t benyomta a perbeli tartály falát a szerszám zárósíkjával azonosított helyen és a perbeli tartály falában a külső hatás miatt kialakult feszültségi állapot a tartályfal hasadását okozta. Az üres tartálynál – amennyiben a külső behatás ekkor keletkezett – a meghibásodást nem lehetett észlelni, mert a tartály falában lévő mechanikai feszültség a kihatott részt összeszorítva tartotta mindaddig amíg a tartály üres maradt. A hasadás annak következtében nyílhatott meg, ha a betárolás során a tartályba öntött folyadék hidrosztatikai nyomása akkora értékre nőtt, hogy le tudta győzni a tartályfalban működő belső feszültségek hatását és képes volt rést nyitni a hasadáson keresztül. A tartályból ekkor elkezdhetett kifolyni a betöltött folyadék először nagyobb térfogatárammal, majd egyre csökkenő mértékben. A hiba oka nem a tartályban volt.

[7] A perbeli tartályban kihatása előtt folyékony műtrágya volt, gázolaj jelenlétét anyagmaradvány, felkenődés nem igazolta. Kizárható, hogy a tartály kihatását túltöltés, túl nagy nyomással töltés vagy a tartály szállítását segítő fakteret okozta, vagy abban a megengedett 1,4 kg/l-nél nagyobb sűrűségű vagy fajsúlyú anyagot tároltak volna.

[8] A felperes 2022. június 22. napján kelt levelében kérte a sérült tartály kicserélését és a kár megtérítését. Az alperes a felperes részére cseretartályt biztosított és kérte, hogy a felperes a sérült tartályt adja vissza a garanciális átvizsgálás elvégzése érdekében. A felperes a sérült tartályt az alperes részére nem adta át, a gyártói vizsgálatra nem került sor, az alperes a felperes részére kártérítést nem fizetett.

[9] A felperes 2022. július 21. napján tette lehetővé az alperes számára a káresemény helyének megtekintését, amely időpontra a tartály helyét és annak környékét már feltakarította.

[10] A felperes a (cég 2 neve)-től 2021. szeptember 27. napján 150 600 liter APP 11-37 típusú műtrágyát vásárolt 381 forint/l vételárért. 2022. június 10. napján a (cég 3 neve)-vel adásvételi szerződést kötött, amelyben 22 000 l műtrágya értékesítésére vállalt kötelezettséget 1 778 forint/liter vételárért.

[11] 2022. júniusában a felperes 12 darab AgriMaster típusú, 22 000 literes tartályt vásárolt az alperestől, mely adásvételi szerződést a felperes ügyvezetője szóban és elektronikus üzenetben kötötte meg az alperessel. A felperes szóbeli megrendelése alapján az alperes 2022. június 9. napján 4 darab tartályt, 2022. június 10. napján 2 darab tartályt szállított ki, melyről átvételi elismervényt állítottak ki. A felperes ügyvezetője 2022. június 11. napján további 6 darab 22 000 literes tartályt rendelt meg. Az alperes 2022. június 13. napján 2 tartályt, 2022. június 14. napján 2 darab tartályt, 2022. június 15. napján 2 darab tartályt szállított ki a felperes részére, a felperes a tartályokat átvette. Az alperes 2022. június 15. napján kiállított számlát a felperes nem fogadta el, mert az alperes a tartályokat 2 100 000 forint + áfa darabáron szerepeltette a felek között szokásos 2 000 000 forint + áfa darabár

helyett. Az alperes szternó számlát állított ki, majd 2022. június 16. napján kiállított számlában 2 000 000 forint + áfa darabáron, mindösszesen 30 480 000 forint összegben szerepelt a tartályok vételára, melyet a felperes az alperes részére többszöri felszólítás ellenére nem fizetett meg.

A kereset, a viszontkereset és az ellenkérelmek

[12] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 42 926 000 forint hibás teljesítéssel okozott következménykár megtérítésére és ezen összeg után 2022. július 3. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 6:215. §-a, a 6:123. §-a, a 6:137. §-a, a 6:142. §-a, a 6:143. §-a, 6:144. §-a, 6:522. §-a, 6:527. §-a, 6:157. §-a, 6:174. §-a és a 6:155 §-a alapján.

[13] Állította, a 2022. március 16. napján létrejött adásvételi szerződést az alperes hibásan teljesítette, mert a vásárolt egyik tartály gyártástechnológiai hibás volt, annak minősége nem felelt meg a szerződésben és a jogszabályban meghatározott követelményeknek, mivel az magától széthasadt. A tartályba az előírásokat betartva, a tartály befogadó képességének megfelelő mennyiségű műtrágyát töltött bele tovább értékesítés céljából, amelyből annak kihasadását követően a 22 000 liter műtrágya kifolyt, melynek értéke 8 382 000 forint volt (vagyonában beállt értékcsökkenés). Mivel a káresemény következtében nem tudta azt értékesíteni, emiatt 30 734 000 forint összegű haszna maradt el (elmaradt vagyoni előny), valamint a kifolyt műtrágya miatt a terület helyreállításával 3 810 000 forint összegű költsége (vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költség) is felmerült.

[14] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában és összecszerűségében is vitatta. Arra hivatkozott, a felperes volt az, aki nem tartotta be a tartály használati és biztonsági utasításában foglaltakat, mert abban gázolajat tárolt, vagy az abban tárolt APP 11-37 típusú műtrágya okozta a tartály repedését, mivel annak sűrűsége 1,6 kg/liter volt, a tartályban pedig 1,4 kg/liter sűrűségű anyag tárolható. Vagy a tartályt külső behatás eredményeként érte sérülés, és amiatt repedt meg, így a tartály sérülése nem rejtett hibára vezethető vissza. A felperes a káreseményt követően annak megvizsgálását nem tette lehetővé számára, nem tett eleget az együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének, a kármegelőzési és kárelhárítási kötelezettségének sem. Vitatta a felperes által előterjesztett okirati bizonyítékok, mérlegjegyek, számla bizonyító erejét, álláspontja szerint azok sem a káresemény megtörténtét, sem a kár összecszerűségét nem igazolják. Az elmaradt haszon összegét eltűzottnak tartotta.

[15] Az alperes viszontkeresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest 33 020 000 forint és ezen összeg után 2022. június 24. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére a Ptk. 6:215.§ (1), a 6:154.§ (1), a 6:4.§ (2), a 6:48.§ (1) és a 6:157.§ (1) bekezdése alapján.

[16] Viszontkeresetét arra alapította, hogy a felperes részére 2022. júniusában 12 darab AgriMaster típusú 22 000 literes tartályt értékesített 2 000 000 forint/darab + áfa vételárért, a tartályokat leszállította (2022. június 9. és 10. napjain 6 darabot, majd 2011. június 11. napján további 6 darabot rendelt meg a felperes ügyvezetője, amelyet 2022. június 13., 14. illetve 15. napján leszállított). A számlát kiállította, a tartályokat a felperes átvette, azonban a mindösszesen 30 480 000 forint vételárat nem fizette meg. Kérte továbbá a keresettel érintett cseretartály árát (2 540 000 forint) is megfizetni, mivel nem teljesített hibásan. Állította, sohasem kötött sem írásban, sem pedig szóban a felperessel a tartályok tárolására vonatkozó szerződést, megfelelő tárolókapacitással rendelkezett.

[17] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Vitatta az adásvételi szerződés létrejöttét, mert sem szóban, sem üzenetben nem rendelt tartályokat az alperestől, a 20221842 sorszámú számla mögött tényleges teljesítés, valós gazdasági esemény nincs, az árut, a számlát nem kapta meg, azzal csupán az alperes által vele szemben a Szolnoki Törvényszék előtt 11.Fpk.184/2022. ügyszám alatt kezdeményezett felszámolási eljárásban szembesült. Állította, hogy a megrendeléseit mindig írásos formában tette meg. Hivatkozott az alperes ellentmondásos nyilatkozataira, és a szállítólevelek valótlanosságára. Előadta, az alperes 2022. júniusában 10-15 tartály tárolására kérte, 6+6 darab tartályt az alperes a telephelyére leszállított, melyek tárolását vállalta, ezért közöttük ingyenes használati szerződés jött létre. Állította, hogy a tartályokat az alperes tőle később elszállította.

Az elsőfokú bíróság döntése

[18] Az elsőfokú bíróság kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30 480 000 forintot és ezen összeg után 2022. június 24. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamatot, ezt meghaladóan a viszontkeresetet, továbbá a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4 460 562 forint perköltséget.

[19] Indokolásában idézte a Ptk. 6:215. § (1) bekezdését és a 6:157. § (1) bekezdését, 6:174. § (1) bekezdését. Megállapította, nem volt vitatott a felek között az adásvételi szerződés létrejötte, a tartályok leszállítása és az, a felperes a tartályokat átvette, a vételárat megfizette a 2022. március 16. napján létrejött adásvételi szerződés alapján, és a teljesítéssel a kárveszély a felperesre szállt át (Ptk. 6:122. §). Az alperes a sérült tartály helyett cseretartályt biztosított a felperes részére, ez alapján azonban a bíróság a felperes hivatkozásával szemben nem tekintette az alperes által elismertnek a hibás teljesítést. A felek közötti levelezés alapján rámutatott, az alperes a tartály gyártó általi megvizsgálásától tette függővé a szerződésszegés elismerését és a cseretartály biztosítása nem zárta ki a perben a szerződésszegés tényének vitatását. A 29.G.20.127/2023/17. F/16. sorszám alatt csatolt hangfelvételt a Pp. 269. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem találta felhasználhatónak az alperes ügyvezetője hozzájárulása hiányában. A lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, az alperes nem teljesített hibásan, a perbeli tartály megfelelt az alperes honlapján közzétett hirdetésben foglaltaknak, a gyártói előírásoknak, valamint szabványoknak és a rendeltetésszerű használatra alkalmas volt. A perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét aggálytalannak találta, részletesen ismertetve a szakértői vizsgálat módszereit. A felperes gyártó megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványának teljesítését mellőzte, mert jelen perben a perbeli tartály minőségének tulajdonított jelentőséget, annak nem, hogy más

tartályok vonatkozásában gyártási hiba merült-e fel. Az alperes nyilatkozata alapján igazoltnak tekintette, hogy a perbeli sérült tartály termékviSSzahívással nem volt érintett. A perbeli tartály szakértői és laboratóriumi vizsgálata megtörtént. A felperes más tartályok meghibásodásával kapcsolatos tanúbizonyítási indítványait a Pp. 276. § (5) bekezdése alapján, mint szükségtelent mellőzte. Részletesen ismertette a szakértői vélemény megállapításait ([29]-[30] bekezdés), mely alapján kifejtette, a tartály olyan dinamikus (ütésszerű/ütkezésszerű) külső hatás következtében hasadt ki, mely a hasadás irányára merőlegesen, egy él mentén érte és eközben a henger alkotó irányába elmozdulva, nyúzóerős nyomokat is hagyott a tartály felületén. Legalább két ilyen dinamikus hatás nyomát lehet látni a tartály felszínén a hasadás tartományában, a hasadás mindkét oldalán. A tartály falában a külső hatás miatt kialakult feszültségi állapot a tartályfal hasadását okozta. Az alperes azon állítását, miszerint a felperes a sérült tartályban gázolajat tárolt, a szakértői bizonyítás nem támasztotta alá és a sérülés jellegére figyelemmel az ügy eldöntése szempontjából annak nem tulajdonított jelentőséget, hogy a perbeli tartályban az alperes műtrágyát vagy gázolajat tárolt, ezért a további vizsgálatot nem tartotta indokoltnak. Az elsőfokú bíróság, mint szükségtelent mellőzte a felperes által bizonyítási szükséghelyzetre hivatkozással utólagos bizonyítás keretében a menetlevelek csatolására vonatkozó bizonyítási indítványát, mert az a jogvita elbírálása szempontjából nem bírt jelentőséggel. Hangsúlyozta, a szakértő egyértelműen akként foglalt állást, a szállítókeret nem okozhatta a perbeli tartály sérülését. Utalt arra, a perbeli tartálynál nyomáspróba végzése nem volt kötelező, mert nem nyomástartó edény. A felperes által hivatkozott jogszabályhelyek a hatóság engedélyét, a nyomáspróbát egyebekben az üzemeltető és nem az alperes kötelezettségévé teszik. Kifejtette, a szakértői vélemény bizonyító erejének cáfolatára a felperes által Pp. 220. § (1) bekezdés b) pontja alapján utólagos bizonyítékként F/30. sorszám alatt csatolt 2026. január 19. napján készített videó- és fényképfelvételeit a felperes nyilatkozataként vette figyelembe és a szakértői vélemény megdöntésére nem találta alkalmasnak. Elutasította a szakértői vélemény kiegészítésére, a szakértő által kivett minták megsemmisítésére és a helyszíni szemle tartására irányuló bizonyítási indítványt is, mint szükségtelent, mert úgy ítélte meg, a szakvélemény helyességéhez nyomatékos kétség nem fér és az nem alapozza meg a szakvélemény aggályosságát, ha a szakmai megállapításokkal valamelyik fél nem ért egyet. A lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapíthatónak találta, hogy a hiba oka a felperes állításával ellentétben nem a tartály anyagszerkezeti hibájára vagy gyártástechnológiai hibájára vezethető vissza, és nem a tartály minőségéből eredt, hanem azt külső mechanikus erőbehatás okozta. A 60/F/26. sorszám alatt benyújtott hangfelvételt a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyta, mert a felperes a hangfelvétel keletkezésének időpontjára nézve nem szolgáltatott adatot, a tudomásszerzés időpontját nem jelölte meg, az önhiba hiányát nem valószínűsítette. A 60/F/27. sorszám alatti bizonyítékot a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján szintén figyelmen kívül hagyta, mert a felperes nem valószínűsítette, hogy arról önhibáján kívül később szerzett tudomást. Megállapította, az alperes nem teljesített hibásan, ezért azzal okozati összefüggésben kárt sem okozhatott, így a Ptk. 6:174. § (1) bekezdése alapján nem köteles kártérítésre, ezért a keresetet elutasította.

[20] A viszontkereset vonatkozásában idézte a Ptk. 6:215. § (1) bekezdését, 6:4. § (2) bekezdését. A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen elfogadta az alperes állítását. A felperes által csatolt, a perrel nem érintett adásvételi szerződések alapján megállapította, a felek több évre visszamenő gazdasági kapcsolata alatt a szerződéseket általában írásba foglalták, de előfordult az írásba foglalás elmaradása, például a perrel érintett sérült tartály esetén is. (Tanú 1 neve) tanú vallomása és a felperes ügyvezetője által küldött sms üzenetek tartalmának egybevetése alapján arra következtetett, a felperes megrendelte és megvásárolta a tartályokat az alperestől, azokat nem csupán tárolás céljából vette át. A 29.G.20.127/2023/9.

számú beadványban A/11. számon csatolt szállítólevelek, valamint tanúvallomások alapján igazoltnak tekintette, hogy az adásvételi szerződést az alperes teljesítette, a tartályokat a felperes a telephelyére leszállította és azokat a felperesnek átadta, így a tartályok birtokát a felperesre ruházta. A felperes elismerte, hogy a tartályok a birtokába kerültek, azokat átvette. A Ptk. 6:61. §-ában foglalt visszterhesség vélelmére utalással (tanú 1 neve), (tanú 2 neve), (tanú 3 neve) tanúk vallomása, az alperes és az (cég 4 neve) között létrejött bérleti szerződés alapján megállapította, az alperes megfelelő tárolókapacitással rendelkezett, nem volt szüksége arra, hogy a részére a felperes egy másik településen tárolást végezzen. Rámutatott, a számlázással kapcsolatos elszámolási vitát (tanú 1 neve), (tanú 4 neve) és (tanú 2 neve) tanúk vallomása alátámasztotta, az ügylethez kapcsolódó 6 480 000 forint összegű áfát az alperes megfizette. Utalt arra, a tartályok elszállítása igazolására szolgáló szállítóleveleket, átvételi elismervényeket a felperes eredetben nem tudta csatolni. Az átvételi elismervényen átvevőként szereplő személyek tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítás lefolytatását megkísérelte, de a tanúk a megadott címen ismeretlenek voltak, további azonosító adat hiányában a tanúbizonyítás foganatosítása nem volt lehetséges. Az előbbiekre figyelemmel nem fogadta el valósnak a felperes azon állítását, hogy a tartályokat az alperes tőle elszállította és az alperes által ebben a körben indítványozott magánszakértői bizonyítást, mint szükségtelent mellőzte. Utalt arra, a felek között korábban folyamatban volt felszámolási eljárás nem akadályozta annak, hogy az alperes a vételár követelését jelen perben érvényesítse. A bizonyítási eljárás alapján a felperes azon hivatkozásával szemben, miszerint közöttük ingyenes használati szerződés jött létre, megállapította, a felperes a 12 tartályt megrendelte az alperestől, azokat megvásárolta és nem tárolásra vette át. Kifejtette, a cseretartály vonatkozásában a felek között adásvételi szerződés nem jött létre, ezért annak ellenértékét az alperes a Ptk. 6:215. § (1) bekezdése alapján nem követelhette, így e vonatkozásban a viszontkeresetet elutasította, azonban 12 darab tartály vonatkozásában azt megalapozottnak találta és kötelezte a felperest a vételár, valamint a törvényes mértékű késedelmi kamatának megfizetésére a Ptk. 6:155. § (1) bekezdése alapján. A felperes pervesztességét 100%-ban, a viszontkereset vonatkozásában alperes pernyertességét 92%-ban állapította meg, így a pervesztesség, pernyertesség aránya az alperes javára 96% és ez alapján állapította meg a felek javára járó ügyvédi munkadíjból álló perköltséget is, melynek során figyelemmel volt az előlegezett tanú útiköltségére és az elővezetési költségre, valamint a szakértői díjra is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[21] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést és kérte, hogy az ítéltábla elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg oly módon, hogy felperes keresetének adjon helyt, kötelezze az alperest 42 926 000 forint és ezen összeg után, 2022. július 3. napjától a kifizetés napjáig járó mindenkor járó jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamata megfizetésére és utasítsa el az alperes viszontkeresetét. Másodlagosan kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és a bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. Harmadlagosan kérte, hogy az ítéltábla az ítéletet oly módon változtassa meg, hogy alperes viszontkeresetét teljes egészében utasítsa el annak megalapozatlansága okán. Kérte továbbá perköltségének megállapítását a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. §-a alapján azzal, hogy a jogi képviselője áfa fizetésére kötelezett. Sérlemzett eljárásjogi jogszabálysértésként a Pp. 346. § (5) bekezdését, 308. §-át, 313., 314., 315., 316. §-át jelölte meg. Anyagi jogi jogszabálysértésként a Ptk. 6:123. §, 6:137. §, 6:142. §, 6:143. §, 6:144. §, 6:522. §, 6:527. §, 6:157. §, 6:159. §, 6:162. §, 6:174. §, 6:138. §, 6:215. § és 6:357. § megsértését állította. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésében, valamint a Pp. 369. §

(3) bekezdés a), b), c) és d) pontjában jelölte meg, a hatályon kívül helyezést a Pp. 381. §-a alapján kérte. Továbbra sem vitatta az adásvételi szerződés létrejöttét, azonban hangsúlyozta, az alperes a 100% csúcsminőségű polietilén tartályokat UV-, időjárás-, rágszáló- és mechanikai sérülésállóként hirdette, azzal, falvastagságuk 2-4 cm. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság aggályos szakvélemény alapján, megalapozatlanul következtetett arra, a perbeli tartály megfelel a szerződésben foglaltaknak. Állította, a tartály falvastagsága nem éri el a 2 cm-t; ahol a szakadás történt, mindössze 1,4 cm vastag. Hangsúlyozta, amennyiben a tartályt mechanikai sérülés éri, teljesen más a sérülés képe, mint a perbeli tartályon, emellett a hirdetés szerint a tartály mechanikai sérülésálló, mely ellentétben áll a szakvélemény megállapításaival. Rámutatott arra is, a szakértő a gyártótól történő szállításra vonatkozó információ nélkül zárta ki, hogy a szállítás céljára szolgáló fakeret okozhatta a tartály sérülését és a gyártásra vonatkozóan sem szerzett be információt. Hangsúlyozta, a tartály a szakvélemény megállapításaival ellentétben a tanúvallomások szerint a töltéskor nem volt sérült. Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul mellőzte az F/30. szám alatt, utólagos bizonyítás keretében előterjesztett videó- és fényképfelvételt, mely a szakvélemény fenti okok miatti aggályosságát támasztja alá. Az F/30. szám alatt csatolt videóban látható, a gyárilag alul 4 cm, felül pedig 2 cm falvastagság ott, ahol a szakadás történt a kivágott minta szerint 4 cm helyett mindösszesen 1,4 cm, mely tartályfal vastagság nem feleltethető meg a szerződésben foglaltaknak, mely további szakértői vizsgálatot indokolt volna. Továbbra is hangsúlyozta, a gyárban használt szállítókocsi pont ott és pont ugyanolyan nyomot hagy, mint a szakértő által véleményezett sérülés. Sérelmezte, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a szakértő tárgyalásra történt személyes megidézését is mellőzte. Álláspontja szerint a tartály rugalmassága miatt a fizikai ráhatásnak rendkívül nagy erővel kellett történnie ahhoz, hogy a tartály kilyukadjon. Álláspontja szerint a szakértői véleményt már önmagában aggályossá teszi, hogy a szakértő annak ellenére von le következtetést a perbeli tartály szerződésben foglaltak szerinti megfelelőségére, hogy a tartályfal vastagsága azzal nem egyezik meg, illetve azt sem vizsgálta, hogy a vékonyabb falvastagság miatt következhetett-e be a hasadás. Sérelmezte azt is, a szakértő a véleménye kiegészítésében sem adott egyértelmű magyarázatot a kifolyt műtrágya mennyiségének számítására. Továbbra is hangsúlyozta, hogy nyomáspróbát kellett volna készíteni, mellyel a tartály nem rendelkezett.

[22] A viszontkereset vonatkozásában egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, mely szerint a cseretartályra nézve adásvételi szerződés nem jött létre, így a viszontkereset jogalapja hiányzik. Rámutatott az alperes nyilatkozatai ellentmondásosságára a jelen pert és a megelőző felszámolási eljárást illetően. Hangsúlyozta, a 20221842 számú számla átadását, megküldését az alperes nem igazolta és a tanúi is ellentmondó nyilatkozatot tettek a számla átadásával és a tartályok elszállításával kapcsolatban. Az értékesítésről megrendelőlap, átadás-átvételi jegyzőkönyv nem áll rendelkezésre, annak ellenére, hogy az elsőfokú eljárás során számos okirattal igazolta, amennyiben az alperestől vásárolt, úgy a jogügyletekkel kapcsolatban megrendelőlap és átadás-átvételi jegyzőkönyv a felek rendelkezésére áll (F/20. számú melléklet). A 12 darab tartály vonatkozásában szállítási szerződés, illetve azok átvételére vonatkozó felperesi nyilatkozat sem áll rendelkezésre, a GPS adatok és a menetlevelek nincsenek összhangban, a menetleveleken nincs feltüntetve sem a tartályok darabszáma, sem az ahhoz szükséges okiratok (számla, fuvarlevél, EKR, tartály sorszáma). Fellebbezésében részletesen elemezte, ismertette (tanú 1 neve), (tanú 5 neve), (tanú 6 neve), (tanú 4 neve), (tanú 7 neve), (tanú 2 neve) tanúk vallomását és rámutatott azok álláspontja szerinti ellentmondásosságára. Ebből arra következtetett, az alperes a tanúvallomásokkal az adásvételi szerződés létrejöttét nem tudta alátámasztani, a tanúk nem tudtak arra nyilatkozni, hogy a tartályok milyen jogviszony keretében kerültek elszállításra a felpereshez. Ezzel szemben a felperes F/22. szám alatt csatolt okirattal igazolta,

a tartályok elszállítása tőle az alpereshez megtörtént. Hangsúlyozta, a tanúk szavahihetőségéhez nyomatékos kétség fér, ezért az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és iratellenes a vallomások, a csatolt átvételi elismervények és GPS adatok alapján. Az alperes által a perben érvényesíteni kívánt számlát valótlan tartalmúnak tartotta, ami mögött valós gazdasági esemény nincs és a felperes által előadott szívességi használati szerződést támasztja alá az elsőfokú eljárás eredménye. Fellebbezéséhez 11 darab mellékletet csatolt, melyet postai úton és külső adathordozón is megküldött a bíróság részére.

[23] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján hagyja helyben, és másodfokú perkölségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapítsa meg azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére köteles. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság a bizonyítás lefolytatását követően a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetése, jogi álláspontja megalapozott, eljárásjogi szabályokat helyesen alkalmazta és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Utalt arra, a felperes tényállítása a perben az volt, a tartály hibáját annak anyagszerkezeti, gyártástechnológiai hibája okozta. Arra, hogy a tartály sérülése a tartály szállításával lenne összefüggésben, kizárólag az érdemi tárgyalási szakaszban hivatkozott, így ezen állítása a bizonyítás alapjául sem szolgálhatott, az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Pp. 214. § (1)-(3) bekezdését. A felperest terhelte annak bizonyítása is, hogy a szerződés megkötésekor a tartálynak rejtett hibája volt és ezzel okozati összefüggésben keletkezett a keresetlevélben állított mértékű kára, melyeket nem tudott bizonyítani. Állította, a felperesi tanúk vallomásai ellentmondásosak, önellentmondásosak, életszerűtlenek voltak. A felperes kárelhárítással kapcsolatban becsatolt számláját aggályosnak tartotta, véleménye szerint az utólag készült, emellett érthetetlen, hogy a 22 000 liter saras folyadékot értékesítette a felperes a 65 000 liter helyett, holott hivatkozása szerint 65 IBC tartálynyi anyagot szivattyúzott ki a föld alól. A felperes telephelye a felperes állítása szerint be van kamerázva, de sem fényképfelvételt, sem kamerafelvételt nem csatolt a káreseménnyel, kárelhárítással kapcsolatosan. A 65 000 liter kiszivattyúzott folyadékból nem őrzött meg semennyit a felperes, azt szakértővel nem vizsgáltatta meg. A repedés alatti részből nem folyhatott ki az állítólagos műtrágya, azonban a felperes ezt is érvényesíteni kívánja. Álláspontja szerint a szakértői vélemény aggálytalan, a szakértő a per eldöntése szempontjából releváns szakkérdéseket teljeskörűen vizsgálta és egyértelmű, egymással összhangban álló következtetésekre jutott. Helyszíni szemlét tartott és laboratóriumi vizsgálatokat folytatott és ezek alapján alakította ki a szakvéleményét. Vizsgálata arra is kiterjedt, hogy mi volt a tartály kihatásának az oka, a szerződéskötéskor a hiba fennállt-e és hogy a tartály megfelelt-e a szerződésben és a gyártói előírásban foglalt követelményeknek. A felperes fellebbezésének központi eleme a tartályfal vastagságára alapított érvelés, mely azonban nem alkalmas a szakvélemény és az elsőfokú ítélet megdöntésére. Az igazságügyi szakértő kifejezetten foglalkozott a tartályfal vastagságával és rögzítette annak a mértékét. A szakértő ezt nem hibaként, hanem a termék konstrukciós jellemzőjeként értékelte. Ezzel szemben a felperes a falvastagságra vonatkozó állításait egyedi mintavételre, saját készítésű videófelvevételekre alapítja, mely sem módszertanilag, sem bizonyítási szempontból nem tekinthető szakszerűnek. Kifejtette, szakértő a rendelkezésre álló összes adat, így a helyszíni szemle, laboratóriumi vizsgálatok és a peranyag együttes értékelése alapján következtetett arra, hogy a sérülés oka külső mechanikai hatás volt és nem gyártási hiba.

[24] Hangsúlyozta azt is, hogy a felperes által bemutatott vizsgálatok hiányossága, hogy nem azonos fizikai állapotú tartályon történtek, mint amelyben a káresemény bekövetkezett. A perbeli esemény idején a tartály teljesen feltöltött állapotban volt, mely a

tartály falára jelentős belső nyomást gyakorolt, ezért annak mechanikai viselkedését is alapvetően meghatározza. Ezzel szemben a felperes által végzett bemutatások egy üres tartály deformálhatóságát szemléltették, amelyből azonban nem vonható le megalapozott következtetés egy teljes feltöltött tartályon, eltérő körülmények között bekövetkezett sérülésre. Hangsúlyozta, a gyártó megkeresése nem volt szükséges és a felperes a nyomáspróba hiányára alaptalanul hivatkozik, mert a perbeli tartály nem minősül nyomástartó edénynek. A viszontkeresettel kapcsolatosan álláspontja szerint helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felek között az adásvételi szerződés létrejött. Utalt arra, a nyilatkozatai konzekvensek voltak, a peres eljárás során a számla átadását (tanú 4 neve) tanú vallomásával aggálytalanul bizonyította. A felperes ügyvezetője kifejezetten elismerte a 12 darab tartály átvételét, ennek fényében érthetetlen, hogy a felperes mit kíván elérni a menetlevelek, a GPS adatok, átvételi elismervények vitatásával. Tény, hogy a felperes a tartályok birtokába került. Álláspontja szerint bizonyította 2022. június 9. és 11. napja között összesen 6 darab, majd 2022. június 13. és 15. napja között még 6 darab tartály leszállítását, pontosan annyit, amennyit a felperesi ügyvezető a 2022. június 11. napján megküldött sms üzenetében írt. A számlát, a sztorószámát és a helyes összeggel kiállított 20221842 sorszámú számlát kiállította, ezzel kapcsolatosan áfa fizetési kötelezettségének is eleget tett. A számlák hitelességét, szabályosságát a felperes nem vitatta, csupán azok átadását. Utalt arra, a számlaadatok továbbítása a NAV online számla webes felületén automatikusan megtörtént a számlázóprogramon keresztül, ezért nincs olyan eshetőség, hogy egy szabályosan kiállított és a rendszerbe feltöltött számlát a címzett könyvelője ne vegye észre, vagy véletlenül elhagyja a könyvelés során. Alaptalannak találta a felperes azon hivatkozását, mely szerint a tartályokat szívességi tárolásra vette volna át. Ezzel kapcsolatosan utalt a Pp. 373. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra és arra a fellebbezéshez 2., 3., 6. és 7. szám alatt csatolt bizonyítási eszköz nem használható fel a másodfokú eljárásban. Ismételten hangsúlyozta, hogy a jelen pernek nem lehet tárgya egy szállítással összefüggő, esetleges sérülés, hiszen a perfelvételi szakban a felperes anyaghibára, gyártási hibára hivatkozott csupán.

[25] A felperes az alperes fellebbezési ellenkérelmére tett észrevételében fellebbezését továbbra is fenntartva az abban kifejtett érvelését hangsúlyozta, azzal, nem felülbírálni kívánta a szakvéleményt, hanem az abban foglaltakat cáfolni. Kiemelte, a tartályon olyan szabályos a sérülés nyoma, mintha lézerrel vágták volna, nem olyan, mint a mechanikai sérülés esetében. Utalt arra, a bizonyítékok között van olyan felvétel, amin a tartály meg van töltve, de nincs széthasadva. Ismételten hangsúlyozta a nyomáspróbával kiderült volna a tartály hibája.

[26] A szállítólevelek kapcsán rámutatott, az eredeti példányok azért nincsenek a birtokában, mert azok átadásra kerültek az átvevő részére. Ismét hangsúlyozta, a szállítóleveleken, átvételi elismervényeken nem szerepel a felperes törvényes képviselőjének aláírása, bélyegzőlenyomata sem, mely az alperes azon előadását cáfolja, miszerint mindig megtörténik a vevővel az áru átvételének. Felhívta a figyelmet, hogy a 12 db tartály nem rendelkezett EKAER számmal, mely szintén azt igazolja, az adásvételi szerződés közöttük nem jött létre.

Az ítéltábla döntésének indokai

[27] A fellebbezés alaptalan.

[28] A jelen peres eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) rendelkezései az irányadók. A Pp. 370. §-a egyértelműen meghatározza, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés során milyen körben bírálhatja el az elsőfokú bíróság ítéletét. A felülbírálati jogkör az adott kérdés vizsgálatának és minősítésének joga, amely magában foglalja az elsőfokú bíróság döntésének a megváltoztathatóságát. A Pp. 369. §-a a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének típusait határozza meg, és azt is szabályozza, hogy a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható. Alapvető, hogy a fellebbezés okát és annak indokait a félnek egyértelműen meg kell határoznia és ezzel kell kijelölnie a másodfokú bíróságtól kért jogvédelem tárgyát és körét (Pp. 371. §). Mind a fellebbező félnek, mind ellenfelének tisztában kell lennie azzal, hogy milyen okból, az elsőfokú eljárás konkrétan milyen eljárási cselekményeit sérelmezve terjesztette elő a fellebbezést, és csak ez jelölheti ki a másodfokú jogvita kereteit, az ilyen tartalmú fellebbezés, illetve ellenkérelem alkalmazkodik a tisztességes eljárás követelményéhez.

[29] A fellebbezés tartalmát illetően az új Pp. rendelkezései szerint továbbra is a fellebbező fél kötelezettsége annak határozott megjelölése, hogy a jogorvoslat során a másodfokú bíróság milyen döntést hozzon, a kifogásolt rendelkezést vagy annak valamely részét mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül [Pp. 371. § b) pont], továbbá azt anyagi vagy eljárási jogszabálysértést is meg kell jelölnie, amire a fellebbezését alapítja [Pp. 371. § d) pont].

[30] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, az alperes kereset szerinti marasztalását, valamint a viszontkereset teljes egészében történő elutasítását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatala kötelezésére irányult. Harmadlagos fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az alperes viszontkeresetének teljes egészében történő elutasítását. Kérte az alperes kötelezését az első-, másodfokú perköltségének megfizetésére a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. §-a alapján azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésre kötelezett.

[31] A Pp. 383. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a másodfokú bíróság – ha az ítélet hatályon kívül helyezésére e törvény szerint nincs szükség – az ügy érdemében dönt.

[32] E jogi szabályi rendelkezésből az következik, hogy az ügy érdemében abban az esetben lehet dönteni a másodfokú eljárás során, amennyiben nem áll fenn az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező ok. Ezért, ha a fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és hatályon kívül helyezésére is irányul, a másodfokú bíróságnak először a hatályon kívül helyezés iránti kérelmet kell vizsgálnia, és csak ennek megalapozatlansága esetén dönthet az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemről. Erre figyelemmel az ítéltábla a fellebbezés kapcsán elsőként a Pp. 369. § (1) bekezdés szerinti felülbírálati jogkörében eljárva azt vizsgálta, hogy az abban megjelöltek miatt helye van-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének.

[33] A Pp. 381. §-a szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat

hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.

[34] A felperes a másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértésnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a szakértői bizonyításra, valamint az ítélet indoklására vonatkozó eljárási szabályokat. Az F/30. szám mellékletében csatolt bizonyítékait az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, a szakértői vélemény kiegészítésére, a szakértői minták megtekintésére, valamint a helyszíni szemlére irányuló bizonyítási indítványát, mint szükségtelent elutasította, továbbá nem indokolta ítéletében a szakértő tárgyaláson történő személyes meghallgatására irányuló kérelmének mellőzését.

[35] A Pp. 214. § (1) bekezdése alapján az érdemi tárgyalási szakban a bíróság a jogvitának a perfelvétel során meghatározott keretei között bizonyítást folytat le és eldönti a pert. A Pp. 276. § (5) bekezdéséből adódóan ugyanakkor a bíróságnak kizárólag a jogvita elbírálása szempontjából szükséges bizonyítást kell lefolytatnia.

[36] A bizonyítás mellőzésének sérelmezése valójában az elsőfokú bíróságnak azt az értékelési tevékenységét támadja, amellyel arról döntött, hogy a felek által előterjesztett bizonyítási indítványok alapján mely bizonyítást rendeli és folytatja le, végső soron pedig a megállapított tényeken alapuló következtetései helyességét vitatja. A Pp. 276. § (5) bekezdésében foglaltak megsértése azonban nem eljárási szabálysértés, ezért nem vezethet az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezéséhez. A jogvita elbírálása szempontjából szükségtelennek értékelt bizonyítás mellőzésére hozott elsőfokú döntést a másodfokú bíróság nem a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi, hanem a Pp. 369. § (3) bekezdése szerinti anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálhatja, az ennek megfelelő – az ítélet megváltoztatására irányuló – fellebbezési kérelem esetén. Amennyiben pedig bizonyítás lefolytatása szükséges, úgy általában a bizonyítás másodfokú eljárásban történő kiegészítésének, az okiratok beszerzésének, a tanúk másodfokú eljárásban történő meghallgatásának sincs akadálya, ellenkező esetben pedig a Pp. 384. § (2) bekezdés b) pontja alapján történhet meg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése (BDT2023. 4671 számú jogeset).

[37] A felperes F/30. szám alatt csatolta az általa 2026. január 19-én készített videó- és fényképfelvételeket. Ezen anyagokat a Pp. 220. § (1) bekezdés b) pontja alapján utólagos bizonyítékként kérte figyelembe venni arra hivatkozással, hogy azok a szakértői vélemény bizonyító erejének cáfolatára szolgálnak. A törvényszék megítélése szerint ugyanakkor a felperes által – saját, nem ellenőrzött vizsgálódásaira hivatkozva – utólagos bizonyítékként előterjesztett videó- és fényképfelvételek tulajdonképpen a felperesnek a szakértői vélemény aggályosságára vonatkozó előadását tartalmazta, ezért azt a felperes nyilatkozataként vette figyelembe, mellőzve a szakértői vélemény további kiegészítését, a szakértői minták tárgyaláson történő megtekintését, valamint a helyszíni szemlét. Helyesen mutatott rá arra (elsőfokú ítélet [34] bekezdés), hogy amennyiben a szakvélemény helyességéhez nyomatékos kétség nem fér, addig nem alapozza meg a szakvélemény aggályosságát az, hogy a szakmai megállapításokkal valamely fél nem ért egyet.

[38] A polgári eljárásban a bíróság indokolási kötelezettségét a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése írja elő, így ezen eljárási szabálynak a megsértését jelenti az ítélet annak nem megfelelő indokolása. A jelen ügyben az elsőfokú bíróság valóban nem részletezte az ítélete indokolásában, hogy miért mellőzte a felperesnek a szakértő tárgyaláson való személyes meghallgatására irányuló indítványát. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy részletesen elemezte és indokolta, miért tekinti aggálytalannak a perben készült szakértői véleményt – figyelemmel annak a felek kérdéseire történt kiegészítésére is – a felperes által megjelölt eljárási szabálysértés nem olyan súlyú, amely az ügy érdemi eldöntésére kihatott és nem akadályozza az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát sem.

[39] Az előbbiek folytán alaptalan a felperes hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelme, ezért az ítéltábla ezt követően a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelőségét vizsgálta.

[40] A felperes álláspontja szerint az F/30. szám alatti mellékletével igazolta, de legalább valószínűsítette, hogy a szakértői vélemény további kiegészítésre szorul, mivel aggályos és a perbeli iratokkal ellentétes. E körben a felperes több dologra is rámutatott.

[41] Kiemelte, a szakértő véleményének 10. oldalán rögzítette a tartályfal vastagsághoz kapcsolódó megállapításait, amelyből látható, hogy a tartály zárósíkjához viszonyított két oldalon a falvastagság különböző. Saját mérésére hivatkozva azt állította, hogy a tartályfal vastagsága valójában nem éri el az alperes ajánlatában megjelölt mértéket. A felperes keresetében az alperes hibás teljesítésére hivatkozva a kár okaként a tartály anyagszerkezeti, gyártástechnológiai hibáját jelölte meg; azt állította, gyárilag hibásan elkészített tartályt szállított részére az alperes. Erre figyelemmel a szakértő a tartályon levő hasadást, illetőleg annak környékét vizsgálta a lehetséges hibák felderítése céljából. Túl azon, hogy rögzítette és indokolta: külső erőbehatás következtében repedt meg a tartály, vizsgálta a tartály anyagának szakítószilárdságát is az esetleges gyártási hiba felderítése érdekében. A szakértőnek tehát nem azt kellett vizsgálnia, hogy a konkrét perbeli tartály az ajánlatban megjelölt falvastagságú volt-e, hanem azt, hogy megfelelő tulajdonságokkal, anyagszilárdsággal rendelkezett ahhoz, képes legyen 22 000 liter folyadékot biztonságosan tárolni. A szakértő szakítóvizsgálatot végzett, melyhez a mintadarabokat a tartályfal eredeti geometriáját megtartva vizsgálta akkreditált vizsgálati folyamat szerint. A laboratóriumi vizsgálati jegyzőkönyv eredménye alapján megállapította, a tartály anyagának mechanikai tulajdonságai és a szakadás képe nem utalnak olyan anyagszerkezeti problémára, mely összefüggésbe hozható lenne a tartály kihasadásával (szakvélemény 13. oldal). Azaz egyértelműen megállapította a szakértő, hogy a tartály megfelelő szakítószilárdságú volt, anyaghiba nem okozhatta a kihasadását. Ez okból a szakvélemény nem tekinthető sem hiányosnak, sem homályosnak, és a laboratóriumi vizsgálat eredménye nem indokolta a gyártó megkeresését a gyártással kapcsolatos többletinformációk beszerzése érdekében, az erre vonatkozó fellebbezési érvelés alaptalan.

[42] A felperes arra is hivatkozott, hogy véleménye szerint – a szakértői véleménnyel ellentétben – ha a tartályt erős külső fizikai hatás érte volna, úgy az azon keletkező sérülés teljesen más jellegű lett volna, mint amit a szakértő megállapított. Kiemelte azt is, hogy az alperes a tartályt mechanikai sérülésállóként hirdette és lényegében a szakértői vélemény szerint is ennek a tulajdonságnak nem felelt meg a perbeli tartály. Az ítéltábla álláspontja

szerint is a szakértő szakvéleményében egyértelmű, logikus és fényképfelvételekkel alátámasztott magyarázatot adott a tartály erős külső fizikai, mechanikai sérüléséről, kizárva a belső hatást (anyagszerkezeti hibával párosulva), mint a kihasadás okát [szakvélemény 12. o.]. A felperes az alperes vagy a szakértő által nem ellenőrzött körülmények között lefolytatott kísérlete önmagában nem teszi aggályossá a szakvéleményt. A mechanikai sérülésállékonyságra vonatkozó garanciális hirdetési kitétel – amely egyébként a normál használatra vonatkozott (keresetlevél, F/4. számú melléklet, 4. oldal) – valójában a tartály használata során előforduló szokásos, kisebb mechanikai erőbehatásokkal szembeni tulajdonságára utalt.

[43] Felperes arra is hivatkozott, hogy akár ujjal is sokkal mélyebbre volt képes benyomni a tartály falát, mint amelyet a szakértő már a hiba okaként valószínűsített. Valójában – amint arra az alperes is rámutatott a fellebbezési ellenkérelmében – a felperes a tartály vizsgálatát üres állapotban végezte, ami nyilvánvalóan eltér a 22 000 liter folyadékkal feltöltött és belső feszültséget, nyomást gyakorló tartály falához képest, így a felperes ezen állítása sem teszi aggályossá a szakértői véleményt.

[44] A felperes hangsúlyozottan kifogásolta, hogy a szakértő nem kért információt a gyártási folyamatról a gyártótól és ennek hiányában állapította meg azt, hogy nem történt gyártási hiba. A szakértő azonban a tartály felhasználási módját alapul véve (műtrágyalé tárolás) vizsgálta meg a perbeli tartály alkalmasságát, illetőleg az alperes szerződés szerű teljesítését. Ezt a gyártóval való kommunikáció nélkül is képes volt szakszerűen meghatározni.

[45] Felperes alaptalanul állította azt is, a szakértő anélkül nyilatkozott a szállításra szolgáló fakeretről, hogy erről információval rendelkezett volna, és az ő vizsgálatai alapján éppenséggel a szállítókeret okozhatta a tartály falának benyomódását, illetőleg a megrepedését. Az ítéltábla rámutat arra, hogy a 29.G.20.127/2023/10. számú beadványhoz A/2. számú mellékletként csatolt használati és biztonsági utasításban részletesen, több képpel illusztrálva szerepel a tartály szállítása, illetőleg összeszerelése és ezen képek alapján szakszerű megállapításokat tehetett a szakértő a szállítás során történt esetleges hiba kizárásáról. A szakvélemény kiegészítésében a szakértő a peranyagban található fényképfelvételek, valamint a szállító járműről történt lepakolást megörökítő videófilm alapján megállapította, a tartály helyzetét meghatározó fakeret egyetlen eleme sem volt abban a pozícióban, hogy a tartályon látható sérülést okozza [64. szám 4. oldal, 3/1. pont].

[46] A felperes vitatta a szakértő megállapítását a kifolyt műtrágya mennyiségét illetően, valójában azonban a per eldöntése szempontjából ennek a kérdésnek nem volt jelentősége. Ugyancsak nem volt jelentősége annak, hogy a tartály nyomáspróbáját el kellett-e volna végezni. A szakértő szakvéleményében részletesen taglalta a tartály működését, azt, hogy feltöltés során nem tud túlnyomás kialakulni benne a különböző biztonsági nyílásokra figyelemmel [64. számú szakvélemény kiegészítés 5. oldal, 3/7. pont]. Emellett utal az ítéltábla arra is, a szakértő egyértelműen és határozottan állást foglalt abban, a tartály kilyukadása nem bentről kifelé, hanem kintről befelé következett be, a tartály anyagának hiányosságát, mint a kihasadás okát kizárta, részletesen bemutatva, milyen nyomok utalnak a sérülés szakvéleményben írt bekövetkezésének módjára. Ezért a szakvélemény ezen megállapítása miatt nincs jelentősége annak, volt-e nyomáspróba a perbeli tartály esetében, mert a kihasadást egyértelműen valamilyen külső behatás idézte elő.

[47] A felperes aggályosnak tekintette a szakértői véleményt azért is, mivel sérelmezte a szakértő azon megállapítását, hogy a tartály sérült és hasadt volt a töltési folyamat során is. Hivatkozott a 2025. január 24. napján megtartott tárgyalásra, ahol a meghallgatott tanúk egyértelműen nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy amikor a tartályt feltöltötték, hasadás nem volt, a tartály nem folyt. Valójában a szakértő abból a feltevésből indult ki szakértői véleménye összeállításánál, hogyha a tartály már a feltöltés előtt megsérült volna, akkor a feltöltésének 25-50%-ánál a hasadásnak – a folyadék nyomása miatt – már szét kellett volna annyira nyílnia, hogy a folyadék kifolyt volna [49. számú szakértői vélemény 18.-19. oldal]. Rámutat az ítéltábla arra a lényeges körülményre, hogyha a felperes állítása szerint a tartály feltöltésekor nem eresztett, azaz a hasadás nem nyílt szét, saját maga zárta ki azt a hiba okot, hogy a tartály a szállításkor sérült meg. A sérülésnek tehát a pénteki feltöltés és az elfolyás hétfői észlelése között kellett történnie.

[48] A Pp. 317. § (1) bekezdés d) pontja alapján azonban a bíróságnak a felek nyilatkozatától függetlenül, hivatalból is kötelessége a beszerzett szakvélemény megvizsgálása annak érdekében, hogy az az ítékezés alapjául elfogadható-e. A Pp. 316. § (1) bekezdése szerint a kirendelt szakértő szakvéleménye akkor aggályos, ha hiányos, illetve nem tartalmazza a szakvélemény jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemeit, ha homályos, önmagával, illetve a perbeli adatokkal ellentétes, vagy egyébként a helyességéhez nyomatékos kétség fér. Jelen esetben egyik említett eset sem áll fenn. A szakvélemény aggályossága nem attól függ, hogy a fél hogyan ítéli meg az adott szakvélemény megállapításait, az az álláspontját mennyiben támasztja alá, hanem attól, a bíróság alkalmasnak tartja-e arra, hogy az érdemi döntés alapjául szolgáljon. Ezt a vizsgálatot az elsőfokú bíróság elvégezte és a szakvéleményt jogszabálysértés nélkül tekintette aggálytalannak. A bizonyítékok végső jogi értékelése a bíróság feladata, ennek körében értékelnie kell a szakvéleményt is, de különleges szakértelem hiányában azt csak a logika és az általános intelligencia keretei között tudja vizsgálni, nem képes azonban annak szakmai szempontú megítélésére (Kúria Pfv.20.086/2021/3., Pfv.21.119/2018/8.). Ha a szakértő által alkalmazott vizsgálati módszer és a szakvélemény megfelelnek a logika és az általános intelligencia követelményeinek, ezek alapján követhetők, nem tartalmaznak logikai ellentmondást, a szakvéleménnyel kapcsolatban nem állnak fenn a Pp. 316. § (1) bekezdésében megjelölt körülmények (hiányos, homályos, önmagával, illetve a perbeli adatokkal ellentétes, vagy egyébként a helyességéhez nyomatékos kétség fér), akkor a bizonyítékok értékelése eredményeként a bíróság a tényállást a szakvélemény alapján állapítja meg (Kúria Pfv.IX.20.391/2019/6., Pfv.I.20.158/2024/5). Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján helytállóan értékelte a szakértői vélemény megállapításait, ezért az ítéltábla nem osztotta felperesnek a szakértői vélemény aggályosságával kapcsolatos álláspontját, így az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem is alaptalan.

[49] A felperes elsődleges, illetve harmadlagos fellebbezési kérelme kapcsán részletesen foglalkozott fellebbezésében az alperesi viszontkereset vonatkozásában a tanúvallomásokkal és a per során következetesen tagadta, hogy a felek között adásvételi szerződés jött létre a viszontkeresetben megjelölt 12 tartály vonatkozásában. Utalt az írásbeli megállapodás és a számla átadásának hiányára, valamint arra hivatkozott, hogy az alperes a tartályokat elszállította tőle. Az ítéltábla kiemeli ugyanakkor, a felperes nem vitatta, hogy az alperestől 12 tartály átvett [26. számú jegyzőkönyv], csupán arra hivatkozott, ezeket szívességi használatra, megőrzésre kapta. Erre figyelemmel nincs jelentősége annak, hogy az

alperes milyen ütemezéssel, mely sofőrök közreműködésével, mikor szállította le a tartályokat a felperesnek.

[50] Az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte, hogy a felek között a viszontkeresetben megjelölt tartályok vonatkozásában szóbeli megállapodás jött létre, ennek kapcsán megfelelően értékelte a peres felek közötti telefonos (sms) üzenetváltásokat. Az ítéltábla szerint is életszerűtlen, hogy amennyiben a felperes képviselője további 6 tartály akart volna szívességből átvenni az alperestől, úgy ő köszöni meg ezt és nem fordítva [34. számú beadvány A/21 számú melléklet, 5. oldal]. A peres felek közötti számlaátadás gyakorlatát az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta, tanúvallomás is alátámasztotta a feleknek a számlázással kapcsolatos eljárását. Az ítéltábla sem tartotta jelentősnek azt a körülményt, hogy az alperes egyenként, vagy összességében számlázta le a tartályokat a felperesnek. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 279. § (1) bekezdésében foglalt értékelésével helytállóan következtetett arra, az alperes az általa csatolt okiratokkal, telefonos üzenetváltással, tanúvallomásokkal és a felperes törvényes képviselőjének a /26. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatával összességében alátámasztotta a viszontkereseti tényállítását a 12 db tartály adásvételével kapcsolatban. Ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a tartályokat az alperes kérésére tárolta szívességből és azokat az alperes tőle elszállította. A felperes azonban az elsőfokú eljárás során a fentieket nem tudta bizonyítani. Az átvételi elismervényeken szereplő személyek meghallgatása meghiúsult, mivel ismeretlen személyek, nem valós lakcímét jelölte meg a felperes, az átvételi elismervények eredeti példányait pedig nem tudta becsatolni a bírósághoz.

[51] A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az alperes egyik sofőre, (tanú 3 neve) tanú vallomásában elismerte, az F/22. szám alatt csatolt mellékletben szereplő átvételi elismervényből kettőn az ő aláírása szerepel, így álláspontja szerint bizonyított a leszállított tartályok (részbeni) elszállítása az alperes részéről. Megvizsgálva a felperes hivatkozását, a 29.G.20.367/2024/13. számú jegyzőkönyv 14. oldalán (tanú 3 neve) valóban elismerte, hogy az átvételi elismervényen az ő aláírása szerepel, ugyanakkor ebben nem volt teljesen biztos. Azt azonban határozottan kijelentette, hogy a 22 000 literes tartályokat az alperestől szállította mindig a felpereshez, míg a felperestől sohasem szállított el tartályokat. Az előbbiekre figyelemmel (tanú 3 neve) tanúvallomását nem lehet akként értékelni, hogy a felperes bizonyította volna legalább két tartály alperes általi elszállítását, így azok „szívességi használatát” sem.

[52] A felperes fellebbezése utolsó részében bizonyítási indítványokat jelölt meg. Az 1. és a 4. számú már korábban becsatolt bizonyítékok, míg a 2., 3., 5-11. számú bizonyítékait új bizonyítékként jelölte meg.

[53] A Pp. 373. § (3) bekezdés 2. fordulata értelmében a fél akkor terjeszthet elő új bizonyítási indítványt (a másodfokú eljárásban), illetve bocsáthat rendelkezésre további bizonyítási eszközt, ha az a (2) bekezdés szerinti tény bizonyítására vagy a kereset ellenkérelme alapjául korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott tudomására vagy keletkezett. A felperes bizonyítási indítványai (az 1. és 4. számú ismételt becsatoltakat figyelmen kívül hagyva) az előbbi feltételeknek nem felelnek meg; olyan bizonyítékok, amelyeket gondos eljárás esetén felperes már az elsőfokú eljárásban

a perfelvétel során, illetőleg a tanúvallomások megtételekor becsatolhatott volna, ezért azokat az ítéltábla nem vette figyelembe.

[54] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbeezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[55] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperesnek a jogi képvisletével felmerült, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (4) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltséget. A felperes fellebbezésére lerótt eljárási illeték viselésére a pervesztése folytán a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles.

Szeged, 2026. június 18.

Dr. Hámori Attila s.k.

Dr. András-Borsi Ágnes s.k.

Dr. Tolna András s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró